

Lancaster bommenwerper

Avro Lancaster bommenwerper

Lancaster Specificatie

Tot het begin van 1942, toen de eerste Lancaster I van de productielijn kwamen, had de Avro fabriek niet de mogelijkheid om een vliegtuig te leveren die het hart van de Duitse industrie in het Ruhrgebied kon uitschakelen.

Groot-Brittannië bezat geen bommenwerper die in staat was om tot 10 ton bommen te vervoeren. Na nieuwe ontwikkeling van bommen, slaagde de Avro fabriek er in om het gewicht van de bommenlast tot 7500 pond aan te passen waardoor deze wel door de nieuwe Avro Lancaster II vervoerd kon worden.

De Lancaster werd ontworpen door Avro's hoofdontwerper Roy Chadwick.

Roy Chadwick, AVRO Chief designer

In 1936, gaf het ministerie van luchtvaart de opdracht om een nieuwe bommenwerper te ontwikkelen. Roy Chadwick ontwerper bij de AVRO ontwierp de Avro Manchester. Dit tweemotorige vliegtuig was in wezen een vernieuwde uitvoering van zijn voorganger en voorzien van twee nieuwe Rolls Royce Vulture motoren. Roy Chadwick betwijfelde of Rolls Royce genoeg tijd had om in de ontwikkeling van de Vulture motor te steken. Met de naderende oorlog in zicht moest voorrang worden gegeven aan de verbetering van de beproefde Merlin motoren.

Avro Manchester

De angst van Roy Chadwick was gerechtvaardigd toen de Manchester in november 1940 dienst ging doen in het squadron op de RAF Waddington basis, uitgerust met Vulture motoren die gevoelig bleken te zijn voor mechanische problemen en snel in brand stonden. Om het probleem op te lossen, besloot Chadwick ofwel verandering in het toerental van de motor of tot vier minder krachtige maar betrouwbare motoren toe te passen. Nog voordat de Manchester in dienst ging, was Chadwick bezig om het toestel om te veranderen naar een vliegtuig met vier motoren. Dit zou de Manchester Mk III worden.

In afwachting van het grotere vliegbereik en de belasting die het Bomber Command zou eisen als de RAF deelnam aan de oorlog aan het Duitse binnenland, wijzigde Chadwick de Avro Manchester naar vier Merlin motoren aan de vleugels. De aanpassing van de motor veranderingen in het Manchester ontwerp verliep zo goed dat het niet veel extra tijd en werk kostte, om met een nieuwe machine te komen die omgedoopt werd als de Lancaster. In wezen was het Lancaster ontwerp een gemodificeerde Manchester met vier Merlin motoren. Het vloog voor het eerst in januari 1941.

De sleutel tot het succes van de Lancaster's was in het oorspronkelijke ontwerp van de Manchester. In de oorspronkelijke specificatie, had het ministerie van luchtvaart gevraagd dat de nieuwe bommenwerper ook torpedo's als bommen zou moeten dragen. Om dit mogelijk te maken, ontwierp Chadwick in de Manchester (en later de Lancaster) een enorme bomhouder die in staat was een bommenlast tot 8.000 pond te dragen. De Lancaster was dan ook in staat om grote bommen in het ruim te hebben en later de Tallboy te vervoeren, terwijl andere viermotorige zwaargewichten zoals de Stirling en Halifax werden beperkt door hun kleine sectionele bomluiken die hen beperkt tot kleinere conventionele bommen.

Lancaster Bomb Bay

Wat de Lancaster nog meer opvallend maakte, was zijn prestaties in de uitvoering van grote verschillende bomladingen. De Lancaster was in staat om zijn lading te verhogen, zonder afbreuk te doen aan haar vliegende prestaties. Dit gaf de jonge piloten een enorm voordeel in de moeilijke strijd onder vliegende omstandigheden - vooral als het ging om het nauwkeurig droppen van bommen op de locatie.

Ronde van Lancaster 'Just Jane'

Real Media Player is vereist - [downloaden hier](#)